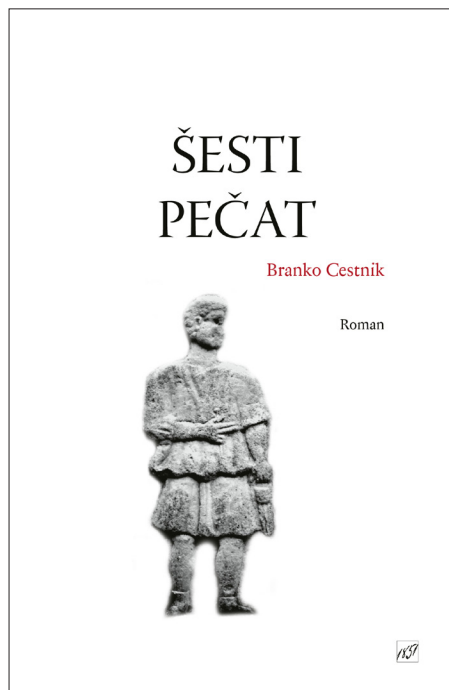

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

BRANKO CESTNIK: ŠESTI PEČAT

Zgodovinski roman o mučeništvu Viktorina Ptujskega

Šesti pečat je zgodovinski roman o preganjanju kristjanov na antičnem Ptujju v času Dioklecijanovega poskusa izbrisa krščanstva v rimskem imperiju. Subtilno se naveže na tematsko nit iz Cestnikovega prvega romana Sonce Petovione. Dogajanje med leti 284 in 304 spremljamo skozi oči osmih izpostavljenih likov, tudi preganjalcev, kot je bil Dioklecijan. Njihove usode povezuje Viktorin Ptujski, ki velja za prvega latinskega razlagalca Svetega pisma in celo prvega pisatelja z današnjega slovenskega ozemlja.

Zgodovinski viri nakazujejo, da je krščanstvo na antični Ptuj in s tem v širši del Panonije prišlo pred letom 200. Branko Cestnik je Ptuj izpred 1800 let natančno in pretanjeno rekonstruiral že v svojem romanesknem prvencu Sonce Petovione. Stoletje pozneje na dediščini likov iz tega romana svojo zgodbo gradi nova generacija, ki se mora v Šestem pečatu soočiti z enim od najbolj krutih obdobij krščanske zgodovine.

V času cesarja Dioklecijana na tem območju deluje utrjena in močna krščanska skupnost, ki jo vodi škof, pisatelj in nazadnje mučenec Viktorin Ptujski. Že v antični Petovioni se Cerkev sooča z danes razširjenim pojmom tako imenovanih oddaljenih kristjanov. Znajde se na prepihu med nevarnostjo barbarskih vpadov na eni strani in pritiski rimske oblasti na drugi. Eksuperat Sibiden je spoštovan in ugleden meščan ter varuh knjižnice, ki velja za največjo dragocenost krščanske skupnosti. Vloga žensk je v romanu vse prej kot obstranska. Sibidenove hčere Karita, Lucida in Serena – naj bodo v vlogi matere, žene, prepisovalke knjig, varuhinje knjižnice ali posvečene device – so osrednje nosilke razuma, svetlobe, svetosti in upanja. V času cesarja Dioklecijana je duhovna izpraznjenost rimskega panteona vse očitnejša. Za gluhoto oltarnega prostora pa oblast okrivi kristjane. Pritisk nanje se stopnjuje od edikta do edikta. Rešitev za posameznika je lahko tudi komaj zaznaven nagib glave, ob katerem popisovalec (z naslovnice knjige) na svoj triptih naredi jasen zaznamek. Minoren poklon poganskim bogovom pa je obenem pot med odpadnike Cerkve, kjer se »rešitev« spremeni v večno pogubljenje. Ta pretresljiv notranji boj in viharni čas med drugim doživimo tudi skozi zgodbo upokojenega rimskega vojščaka Jantumarja,

Podatki o knjigi

- Naslov: Šesti pečat
- Avtor: mag. Branko Cestnik
- Zemljevidi in fotografija: mag. Branko Cestnik
- Urednica: Saška Ocvirk
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 524
- ISBN: 978-961-278-585-7
- Cena: 35 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2022

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

depresivna duševna stanja cesarja Dioklecijana ter tragično osebno zgodbo osrednjega preganjalskega lika Klavdija Zalmoksina.

Avtor svojo domišljijisko pripoved mojstrsko nasloni na arheološke in zgodovinske vire, tako da so povsem izmišljene le redke praznine na platnu zgodovinskega dogajanja našega širšega antičnega prostora.

O avtorju

Branko Cestnik, leta 1965 rojen na Ptujju, je otroštvo preživel na Hajdini pri Ptujju. Po gimnaziji in služenju vojaškega roka je ob delu v opekarni začel zahajati v Kartuzijo Pleterje. Leta 1986 je vstopil v misijonarski red klaretincev, ki ga je poslal na študij v Rim in kasneje v noviciat v Madrid. Na gregorijanski univerzi se je poglobljal tudi v vprašanja teologije lepote in umetnosti. Na salezijanski univerzi je diplomiral, kasneje pa tudi magistriral s temo Iskanje Boga v gledališču Eugena Ionesca. Leta 1995 je bil posvečen v duhovnika. Služboval je kot študentski duhovnik v Mariboru, nato kot župnik na Frankolovem. Že kot bogoslovec se je začel uveljavljati tudi kot pisec, komentator in kolumnist v katoliških in drugih medijih. V svojih prispevkih v esejistični obliki razglablja o različnih verskih, filozofskih in družbenopolitičnih vprašanjih našega časa. Je urednik revije *Cerkev danes*, redni kolumnist pri tedniku *Družina* in komentator na Radiu Ognjišče. Leta 2016 je pri celovski Mohorjevi izdal knjigo *Manj, boljše, tišje* z izborom najodmevnejših zapisov iz njegovega spletnega dnevnika, ki je kasneje, septembra 2019, presegel milijon ogledov. Roman *Šesti pečat* je drugi v trilogiji, ki jo je avtor zastavil s svojim leposlovnim in romanesknim prvencem *Sonce Petovione*, takratnim finalistom za nagrado kresnik.

Odlomki iz knjige

Morišče.

Pred zalomljenim delom na sredini mostu zagleda močnega moškega, obritega kratkolasca, odetega po gladiatorsko, polnega usnjenih zaplat, veznih trakov ter kovinskih zaponk. Konfektor je, sekač glav. Viktorin ga ne pozna. Razumljivo. Za konfektorja običajno izberejo koga od novih gladiatorjev, takih, ki so malo časa v mestu.

Vztrepeta: prišlek bo storil to ...

Gospod, v tvoje roke izročam svojo dušo. Na tej točki se nekaj poganov ne more upreti skušnjavi, da v smrt vodenemu škofu ne bi izkazali surovosti in privoščljivosti. Žalijo ga z nedostojnimi besedami, celo klofutati in brcati ga poskušajo. Stražnika ob njem to dopuščata. A glej, prav on, njegov krvnik, zajeten in v usnje odet mož s kovaško roko, mu stopi naproti in odžene suroveže. Manjka nekaj korakov. Na levo ograja, pod mostom globina, hladna reka, na desno ob ograji ljudje. Še so taki, ki ga psujejo, a večina zbranih je spoštljivo tiho. Preveri, če je med njimi kdo od njegovih. Rad bi srečal zadnji bratski pogled. Če ne sočloveka, ki mu je bil pastir, bi rad videl vsaj delček obrečnega vrta, lipov gaj, breze na obali, prvo njivo, daljni hrib ...

Enkrat bi še rad videl.

Prepozno. Nenadoma ga zagrne tema. Usmrtitelji mu zavežejo oči. Tesno. Hrapavo je blago, za luč nepredirno. Odzame mu brate, odzame drevo, polje in grič, vsili mu razgled v noč. (Stran 357)

Lucida ne bi bila vredna imena Lucida, če tudi sredi možganskega donjenja in zmešnjave ne bi doumevala, kaj je Satanov cilj. Satanov cilj ni, da kot kristjan trpiš in umiraš pod rimskim mečem, temveč, da nehaš verovati. Če ne takoj, v eni uničujoči poplavi, naj postana voda nevere vstopi vate po kapljicah. Kot je bilo rečeno: dotik – korak v svobodo, dotik – korak v svobodo. Vmes prav drobcen upravni zaznamek na prav majhni tablici, vmes prav drobceno in običajno opravilo običajnega popisovalca z običajne poštne postaje. Čas teče. Preplavijo te druge vmesnosti in sprotnosti, drobni zaznamek izbrišeš iz spomina. Nekega dne se nenadoma znajdeš na pustem pepelnatem polju. Predte stopi sam Satan in s tiste majhne tablice prebere tvoje ime. Prepozen si, da bi kaj popravil. (Stran 392)